

XIX TAVALINE PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Tr 18:6-9)

Lugemine Saalomoni tarkuseraamatust:

See öö, mil lapsukesed hukka saadeti, kuid üks neist pääses, oli meie isadele ette kuulutatud, et nad oleksid julged ja teaksid seda, mis neile oli töötatud. Aga rahvas ootas ju õigete pääsemist ja vaenlaste hukku, sest millega sa vaenlast karistasid, sellesamaga ülendasid sa meid, keda sa oled kutsunud. Heade pühad lapsed tõid salaja oma ohvrid ja määrasid jumaliku seadusega üksmeelselt kindlaks, et pühad peavad jagama ühtmoodi nii hüvesid kui ohte, kui nad juba kord isade kiituselaule on laulnud.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 33:1.12 18-19 20.22 R:12)

R: Õnnis on rahvas, kelle Jumal on ära valinud.

Hõisake Issandas, teie õiged,
vagadel on kohane laulda kiituselaulu.
Õnnis on rahvas, kelle Jumal on Issand,
rahvus, kelle tema on endale pärisosaks valinud.

R:

Vaata, Issanda silm on kõigi nende üle,
kes teda kardavad ja ootavad tema heldust,
et ta vabastaks nende hinge surma küüsis
ja hoiaks nad elus näljaajal.

R:

Meie hing loodab Issanda peale,
tema on meie kilp ja abimees.
Olgu sinu halastus, Issand, meie üle,
sest me ootame sind pikisilmi.

R:

(Teine lugemine He 11:1-2. 8-19 lüh. <<<11,1-2.8-12)

Lugemine kirjast heebrealastele:

Usk on kindel usaldus selle vastu, mida loodetakse. Veendumus selles, mida ei nähta. Ja usu pärast jäi Aabraham kuulekaks, kui teda kutsuti minema sinna maale, mille ta pidi pärisosaks saama. Ja ta läks teele, ilma et ta oleks teadnud, kuhu ta läheb. Usu pärast asus ta elama töötatud maale, otsekuu võõrale maale. Seal elas ta telkides ühes Iisaki ja Jaakobiga, kes olid sama töötuse kaaspärijad. Sest ta ootas tugevate alusmüüridega linna, mille ehituse meister ja ehitaja on Jumal. Usu läbi sai Saara väe suguvõsa rajamiseks, hoolimata oma kõrgest east, sest ta pidas ustavaks teda, kes ta oli töötuse andnud. Sellepärast sündiski ühestainsast, pealegi raugenud jõuga mehest palju – nii palju nagu tähti taevas, äralugematul hulgal nagu liiva mere ääres. Ometi surid nad kõik, ilma et töötused oleksid täide läinud. Nad nägid ja tervitasid neid töötusi üksnes kaugelt ning tunnistasid end olevat maa peal “võõrad ja majalised”.

Kuid kes nii räägivad, annavad mõista, et nad otsivad kodumaad suure hoolega. Kui neil oleks olnud meeles see maa, kust nad teele läksid, siis oli neil küllalt aega selleks, et tagasi pöörduda. Aga nüüd ihkavad nad paremat, see on, taevast kodumaad. Sellepärast pole Jumalal häbi lasta end hüüda nende Jumalaks, sest tema on nende linna valmistanud. Usu pärast on Aabraham, siis kui teda proovile pandi, viinud ohverdada Iisaki – oma ainusündinu, kellest oli töötatud. Kelle kohta oli öeldud: “Sinu sugu saab Iisakist alguse”. Oli tal ju kindel lootus selle peale, et Jumal võib tema poja ka surnuist üles äratada. Sellepärast ta saigi Iisaki tagasi, ning see on ettetähtsuseks. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Lk 21:36)

Halleluuja. Olge alati valvel ja palvetage,
et te võiksite astuda inimese Poja ette. Halleluuja.

(Evangeelium Lk12:32-48)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Jeesus ütles oma jüngritele: “Ära kard, sa väikene karjake, sinu Isa annab kuningriigi hea meelega sinu kätte. Müüge ära, mis teil on, ja andke see almusteks. Tehke endale kukrud, mis ei kulu, ja muretsege endale taevane varandus, mis ei kahane – mida varas ei leia ega koi ei riku. Sest kus on teie aare, seal on ka teie süda. Teie niuded olgu võõratatud ja teie lambid põlegu. Olge inimeste sarnased, kes ootavad oma isandat pulmapeolt koju, et kui ta tulles koputab, võiksid nad talle kohe avada. Õndsad on need sulased, keda isand tulles valvamas leiab. Tõesti ma ütlen teile: ta võõtab ennast, paneb nad lauda istuma ning tuleb ja teenib neid. Ja tulgu ta teisel või kolmandal öövalvekorral – kui ta leiab nad valvamas, siis õndsad on need sulased. Mõtelge sellele: kui

peremees teaks, missugusel tunnil varas tuleb, siis ta ei laseks oma kotta sisse murda. Olge siis teiegi valmis, sest inimese Poeg tuleb tunnil, mil te ei oska arvata.”

Aga Peetrus ütles: “Issand, kas sa räägid seda mõistujuttu meile või kõikidele?” Ja Issand ütles: “Kes on siis ustav ja mõistlik majapidaja, kelle isand paneb andma oma pererahvale õigel ajal kõike, mis neil eluks vaja? Õnnis on sulane, kelle isand tulles leiab tööd tegemas. Tõesti ma ütlen teile, ta paneb tema valitsejaks kõige oma vara üle. Aga kui see sulane mõtleb oma südames: “Mu isand jääb kauaks ära,” ja hakkab peksma sulaspõisse ja teenijatüdrukuid; kui ta sööb ja joob pidutsedes ning purjutab. Siis tuleb selle sulase isand päeval, mil ta ei oota, ja tunnil, mida ta ei tea, ning laseb ta tükkideks raiuda ja määrab ta uskmata sekka. See sulane, kes teadis oma isanda tahtmist, kuid ei valmistanud ennast ega teinud oma isanda tahtmise järgi, saab palju hoope. Kes aga oma isanda tahtmist ei teadnud, kuid tegi mis karistust väärt, see saab vähe hoope. Igaühelt, kellele on palju antud, sellelt nõutakse palju tagasi, ja kelle hoolde on palju usaldatud, selle käest nõutakse veel rohkem.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, viimastel aastatel on avalikus meediaruumis sageli juttu nn rohelistest eesmärkidest, see tähendab säästlikumast tarbimisest ja taastuvatele energiaallikatele ülemine misest. Hiljuti, ühel tähtsal suurkonverentsil, kus mitte kellegi poolt selleks valitud inimesed otsustavad maailma ja inimeste saatuse üle, tegi üks kõneleja oma üleastumises dramaatilise avalduse: “Me peame hakkama tulevikus liha asemel putukaid sööma!” Kas saite aru, mida too kõneleja tegelikult ütles? Ta ütles, et TEIE peate hakkama putukaid sööma. Rohepöörde arhitektid, selle maailma vägevad, on tegelikult viimased, kes soovivad ise omaenda loodud reeglite järgi elama hakata – nemad ei hakka kunagi putukaburgerit sööma ega loobu eralennukitega lendamisest. Ja see ongi kogu aktsiooni mõte: et nemad saaksid teie arvelt seda priiskavamalt oma raiskavat eluviisi jätkata.

Tahes-tahtmata tekivad ühiskonnas vahed: ühed saavad rikkamaks kui teised, ühtedel on rohkem võimu kui teistel. Enamasti tähendab see, et rikkamad ja võimukamad saavad endale lubada rohkem kui teised. Nad söövad paremaid sööke ja neil on paremad eluasemeid kui teistel, nad leiavad hõlpsasti kasulikke tutvusi, mis võimaldavad neil olla väljaspool seadust, et kui nad sooritavad kuriteo, siis politsei seda ei uuri ja süüdistaja ei algata protsessi “avaliku huvi puudumise tõttu”. Või kui asi ka peaks kohtusse jõudma, siis teevad hästimakstud advokaadid põrmuks iga süüdistuse.

Kas tulevad need etteheited sellest, et me oleme lihtsalt kadedad? Kas meeldiks meilegi kuuluda sellise eliidi hulka? Võibolla oleks see mõneks ajaks isegi tore, aga paraku tuleks igavikus selle eest maksta liiga kõrget hinda.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, “Issand, kas sa räägid seda mõistujuttu meile või kõikidele?” Seda Peetruse kui Jeesuse ühe tähtsama apostli küsimust võib mõista kaheti. Kas nägi ta oma apostliseisust privileegina ja ootas, et Jeesuse jüngrite kui kristluse kõrgemasse liigasse kuulujate õigused on suuremad kui tavausklike omad? Või vastupidi, kas küsis ta siiralt, missugused lisakohustused kuuluvad apostliameti juurde.

Kui aga Peetrus ootaski, et apostlitele tehakse pigem mööndusi, siis oli ta ilmselt sedavõrd hästi kasvatatud Peetrus, et ta ei hakanud Jeesuse vastuse üle avalikult nurisema ega temaga vaidlema. Endamisi pidi aga ehk temagi tunnistama, et tegelikult ootas teda peaaegu võimatu ülesanne. Peremees ei tea ju ette, millal varas tuleb – mis siis viga oleks, kui ta teaks. Varas tuleb ühel hetkel, teda valvama peab aga kogu aeg. Vahel tuleks varga järgi valvamine lõpuks isegi kulukam kui selle vara asendamine, mida ta kaasa viia suudab. Kuid ikkagi: ka see sulane, kes ei tea isanda tahtmist, kuid teeb mis on karistust väärt – seega pole subjektiivselt üldse süüdi... ka tema jaoks on vitsad juba soola pandud.

Kristlikus mõttes ei ole kerge olla juht, sest Jeesus on hoiatanud: esimesed võivad saada viimasteks. Maises elus tuleb esimeste allakäiku paraku ette üsna sageli – palju sagedamini kui seda, et viimased saavad esimesteks. Ausate firmaomanike järel luurab maksuamet ja märkab iga nende vääratust, töötajad nõuavad tööandjatelt majandusoludest hoolimata ikka rohkem palka, ja ka väike vaelearestus võib viia ettevõtte suurtesse võlgadesse.

Riigivõimu esindajad ja nende sponsorid vastutavad aga kogu rahva käekäigu eest ja peavad igavese kohtu ees arvestama isandalt saadavate hoopidega isegi siis, kui nad ei teadnud Issanda tahtmist ega suutnud oma otsuste hukatuslikku mõju ette arvata. Sama kehtib muuseas ka vaimulike juhtide kohta, kes peavad hoolitsema oma kiriku ja koguduseliikmete vaimse arengu eest, mitte järgima seaduse vaimu asemel variseride kombel vaid kirjatähte.

Armsad õed ja vennad, inimese elu on lühike, see tähendab, elu Issand ei jää väga kauaks ära – igatahes mitte nii kauaks, et meil tasuks vahepeal hakata rikkuma mõistlikkuse reegleid ja lootma, et oma tegude eest ei tule meil kunagi vastutada. Sest kui inimene küsib ikka, et mis oli enne algust ja mis tuleb pärast lõppu, kui inimene on programmeeritud lõpmatusele, siis ei saa ta rahu enne, kui ta on sinna jõudnud, mõistnud oma loomise mõtet ja eesmärki, leidnud aarde, mida varas ei leia ja mida koi ei riku, leidnud rahu oma Looja juures. Aamen.

